

Dergi Bilgileri / Journal Info

∞

ISSN: 2687-2641

Yıl: 1-Sayı: 1 / Year 1-Issue 1

Haziran 2019 / June 2019

Makale Bilgileri / Article Info

∞

Makale türü / Article type:

Hakemli / Refereed

Araştırma / Research

Sayfa / Page: 80-90

Geliş Tarihi / Received Date:

16.07.2019

Rapor Tarihleri / Report Dates:

Hakem 1 / Referee 1:

25.07.2019

Hakem 2 / Referee 2:

24.07.2019

Hakem 3 / Referee 3:

26.07.2019

Kabul Tarihi / Accepted Date:

26.07.2019

Yazar Bilgileri/Author Info

∞

Mediha KİREMİTÇİ

 Orcid Id: 0000-0003-1660-9366

Yıldırım Beyazıt Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü,
Tarih Anabilim Dalı
medihakiremitci@hotmail.com

Bu makale intihal.net ile
denetlenmiştir.

This article was checked by
intihal.net

usbaddergi@gmail.com
https://dergipark.org.tr/usbad

ULUSLARARASI SOSYAL
BİLİMLER AKADEMİ DERGİSİ
INTERNATIONAL JOURNAL OF
SOCIAL SCIENCES ACADEMY

BALTHİ AİLESİNDEN GOT İMPARATORU ALARİCUS

Mediha KİREMİTÇİ

Öz

Gotlar, 378 yılı Hadrianapolis savaşında komşuları Roma İmparatorluğu ile ağır bir mücadeleye girişmiştir. Bu savaşta Roma İmparatorluğu'nu mağlup eden Gotlar elde ettikleri zaferden istifade edememiş ve Roma'nın yeniden güçlenmesine sebep olmuşlardır. Hadrianapolis savaşından sonra 381 yılında Feodus anlaşması ile Roma'ya bağlanan Gotlar, 391 yılında kendilerine lider olarak Roma içerisinde komutan konumunda bulunan soydaşları Alaricus'u seçmişlerdir. Alaricus, 391 ve 395 yıllarında Roma ordusunda Gotların ve kendisinin konumunu sağlamlaştırma amaçlı isyanlarını sürdürmüştür. O, 408-410 yılları arasında yaptığı üç Roma seferinde de bağımsız Got Krallığı idealini gerçekleştirmeyi amaçlamıştır. Bu hedef doğrultusunda ilerleyişini devam ettiren Alaricus, 410 yılında hayatını kaybetmiştir.

Anahtar Kelimeler: Alaricus, Hadrianapolis, Gotlar, Roma İmparatorluğu, Frigidus.

Bu Makaleye Atıf İçin / To Cite This Article

Kiremitçi, M. (2019). Balthi Ailesinden Got İmparatoru Alaricus - Gothic Emperor Alaricus Who From Balthi Family. Usbad Uluslararası Sosyal Bilimler Dergisi-International Journal Of Social Sciences Academy, 1(1). 80-90.

GOTHIC EMPEROR ALARICUS WHO FROM BALTHI FAMILY

Abstract

In the battle of Hadrianapolis, the Goths engaged in a heavy struggle with their geographical neighbors, the Roman Empire. The Goths, who defeated the Roman Empire in this war, could not use their victory in their place and caused Rome to strengthen again. In 381 after the Hadrianapolis war, the Goths, who were connected to Rome by feodus agreement in 381, chose Alaricus from their descendants as commander in Rome in 391. Alaricus, 391 and 395 while maintaining their rebellion aimed at consolidating the Goths and his position in the Roman army, he aimed to realize the ideal of the independent Gothic Kingdom, which he had dreamed of from the beginning on three Rome expeditions between 408-410. Alaricus continued its progress in line with this goal, in 410, died.

Key Words: Alaricus, Hadrianapolis, Goths, Roman Empire, Frigidus.

Giriş

Vizigotlar, 378 yılında Hadrianapolis savaşı ile Roma İmparatorluğuna ağır bir yenilgi yaşatmıştır. Roma İmparatoru Valens'in savaş meydanında hayatını kaybetmesiyle de Roma İmparatorluğu toparlanması zor bir sürece girmiştir. Buna karşın Got tarafında başarıyı sürdürecektir ataklara devam edilememiştir. Dağılmış Roma İmparatorluğu'nun kısa sürede toparlanmasına ve Gotların tekrar Roma tahakkümüne girmesine neden olan sebep de Gotların Hadrianapolis savaşı sonrası tutumu olarak gösterilebilir.¹

Batı Roma İmparatoru Valens'in savaşta ölmesinin ardından Doğu'da İmparator olan Gratianus, Batı'yı İspanyol Theodosius'un hâkimiyetine vermiştir.² I. Theodosius, Batı Roma'da hükümdarlığı süresince Gotlara ılımlı yaklaşmış ve taraflar arasında ilişkilerin sorunsuz olması için çaba sarf etmiştir. Hadrianapolis savaşından sonra iki taraf arasındaki ilişkiler anlaşma temelinde olmuştur. Bu süreçte Gotlar ve Hun-Alan kuvvetleri Roma sınırında Moesia bölgesine yerleştirilmiştir.³

Doğu Gotları Alatheus ve Saphrax hâkimiyeti altında Pannonia civarında yaşamlarını sürdürürken, Batı Gotlarının başında bulunan lider Frithigern

¹ Ali Ahmetbeyoğlu, **Avrupa Hunları**, Yeditepe Yayınları, İstanbul 2013, s.52.

² Herwig Wolfram, **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, (çev. T. Dunlap), University of California Press, , California 1997, s. 87.

³ Ahmetbeyoğlu, **Avrupa Hunları**, s.60.

Thessalia, Epirus ve Achaia'ya doğru ilerlemeye başlamıştır. Bu ilerlemeyi takip eden yıllarda, takriben M.Ö. 279-280'lerde Frithigern'in hayatını kaybetmesiyle Vizigotlar, Danuvius Nehri bölgesinde lidersiz kalmışlar ve kendi soylarından olan Athanaricus'u lider olarak benimsemişlerdir. Athanaricus, I. Theodosius ile 381 yılında barış anlaşması yapmış ancak kısa bir süre sonra o da hayatını kaybetmiştir. Athanaricus'un da ölümünden sonra Vizigot halkı tamamen lidersiz kalmış ve Roma hâkimiyetine girmişlerdir.⁴

Athanaricus ile başlayan ve tamamen uygulanmaya başladığı tarih 382 yılı olan bu anlaşma ile Gotlar Roma İmparatorluğuna Feodus olarak bağlanmış oluyordu. Gotlar tarihleri boyunca birçok defa bu tâbiyet anlaşması vasıtasıyla Roma hâkimiyetine girmişlerdir ancak 382 Feodusunda diğerlerinden daha geniş yetkilerle anlaşma kabul edilmiştir. 382 tâbiyet anlaşmasına göre Danuvius ve Haemus Dağları arasındaki Dacia ve Tracia'nın kuzey bölgesinde yerleşecek olan Gotlar, İmparatorluğun bir parçası olacaklar ancak kendi liderlerini kendileri seçme hakkına sahip olacaklardı. Bununla birlikte kendi iç işlerinde özgür ve askerî açıdan kendi liderleri önderliğinde Roma İmparatorluğu'na müttefik statüsünde olacaklardı.⁵

1. Alaricus Hâkimiyeti

382 yılından sonra varlıklarını Danuvius ve Haemus Dağları arasında geçirmeye başlayan Gotlar, zaman içerisinde İmparatorluk ile sıkıntılar yaşamaya başlamışlardır. Vizigotların bir kısmı Feodusa bağlı olarak Roma dini olan Hıristiyanlığı benimsemiştir. Buna karşın halen kayda değer bir çoğunluk arianizm inancını benimsemiş durumdadır. Sıkıntılar temelde iki taraf arasında sadece din bağlamında meydana gelmemiş buna ek olarak sosyal ve ekonomik açıdan Feodus Gotlar, sorunlarla yüz yüze gelmiştir. Gotlar, Roma İmparatorluğu'nda ikinci sınıf vatandaş statüsünde görülmüştür. Dönemin Roma İmparatoru I. Theodosius'un Gotlara gösterdiği aşırı müsamaha dahi Vizigotların durumunu memnuniyet seviyesine ulaştıramamıştır. Tüm bunlarla birlikte Roma içerisinde de sıkıntıların yaşanmaya başladığı bir dönem kendini göstermektedir.⁶

Kısmen Roma'nın içerisinde düştüğü zor durumdan da faydalanmak isteyen Vizigotlar, bir karışıklıkla var olan Feodusu bozma ve özgürlüğe kavuşma

⁴ Isidore of Seville, **History of The Goths, Vandals and Suevi**, (çev. G. Donini), Leiden E. J. Brill, Hollanda 1970, s.7.

⁵ Herwig Wolfram, **History of The Goths**, (çev. T. J. Dunlap), University of California Press, London 1990, s.133.

⁶ Harold Livermore, **The Twilight of the Goths The Rise and Fall of the Kingdom of Toledo c. 565–711**, s.24.

niyetindelerdi. Bu amaç doğrultusunda kendilerine lider olarak Balthi ailesinden Alaricus'u seçmişlerdi. 382 yılı barışını sürdürerek aslında yok olmalarının temelini attıklarını düşünen Vizigotlar, Alaricus'un liderliği ile özgürlüğe kavuşacaklarını ve yok olmaktan kurtulacaklarını düşünüyorlardı.⁷

Roma İmparatorluk ordusuna bir subay olarak hizmet eden Alaricus, sadece kendisine bağlı birkaç müttefik grubun komutanıydı. Bu küçük müttefik grupla tatmin olmayan ve tam bir ordunun hâkimiyetini isteyen Alaricus, bu talebini her fırsatta dile getirmesine karşın Roma İmparatorluğu tarafından olumsuz karşılanıyordu.⁸ Alaricus'un Vizigotlara bağımsızlığı yaşatma isteği ve bireysel hedefleri doğrultusunda gerçekleştirdiği ilk isyanı 382 yılında görülür. Bu isyan, Got halkı ve Roma İmparatorluğu arasında yapılan Feodus anlaşması ile Gotların İmparatorluk içerisine yerleştirilmesinden sonra görülür.⁹

391 yılı civarlarında Alaricus, topladığı kuvvetlerle Thracia bölgesine geçmiş ve hücum politikasını başarılı bir şekilde yürütmüştür. Buna karşın Got güçleri, Roma komutanlarından olan Stilicho tarafından durdurulmuş ve Alaricus'un bu teşebbüsü başarısızlıkla sonuçlanmıştır.¹⁰

394 yılında Alaricus, halen Roma hizmetinde çalışan bir subay olarak görevine devam etmekteydi. Bu dönemde Stilicho komutası altında bulunan Alaricus'un, birinci isyan girişiminin başarısız olmasından sonra Feodus anlaşması bozulmamıştır. Bunda etken olan bazı dinamikler olduğu görülebilir. Bu dinamiklerin ilki Roma İmparatorluğu'nun iç meselelerde sorunlar yaşaması ve çevre saldırılara maruz kalmasıdır. Nitekim 394 yılında Hun ve Alan kuvvetlerle yapılan Frigidus savaşında tüm Vizigotları hâkimiyeti altında toplayan Alaricus, Roma cephesinde yer almıştır.

Stilicho'nun komutası ile ön saflara itilen Vizigotlar ağır tahribata uğramış olmasına karşın Roma İmparatorluğu'nu savunma konusunda hünerlerini sonuna kadar göstermişlerdir. Bu noktada Feodusun bozulmaması için ikinci bir sebep göze çarpmaktadır. Vizigotların savaşçı gücü ve Alaricus'un liderlik vasfının ağırlığı. Roma, bu zor dönemde savaşçı gücünü kaybetmeyi göze alamayacak durumdadır. Kaba tabirle bu savaşçı gücüne ve korunmaya muhtaçtır. Durum öyle gözükmektedir ki temelden hala sarsılmayan Roma İmparatorluğu eski gücünü oldukça yitirmiştir.¹¹ Bu mücadele, Vizigotlara ağır kayıplar verdimiş olsa da Alaricus'un liderliği Roma İmparatorluğu'nda ön plana çıkmış ve başarısı

⁷ Isidore of Seville, **History of The Goths, Vandals and Suevi**, s.8.

⁸ Zosimus, **New History**, (çev. Ronald T. Ridley), Australian Association for Byzantine Studies, Sydney 2006, s.101.

⁹ Peter Heather, **Goths and Romans 332-489**, Clarendon Press, Oxford 1991, s.193.

¹⁰ Wolfram, **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, s.90.

¹¹ Michael Vlahos, **Fighting Identity Sacred War and World Change**, Greenwood, Londra 2009, s.6.

duyulmuştur. Savaş, tüm bu nedenlerle Vizigotlar için zafere ulaşmış bir mücadele sayılabilir.

2. Alaricus'un Roma'ya Yürüyüşü

395 yılında I. Theodosius ölene kadar Alaricus liderliğinde Gotlar, Roma ordusuna bağlı kalmış, tekrar isyan girişiminde bulunmamıştır.¹² Bu zamana kadar Alaricus'un düzenli orduya hâkim olma arzusu tükenmemiş tam tersine kamçılanmıştır ancak halen bu konuda Roma tarafından olumlu bir bakış açısı sergilenmemiştir.¹³ 395 yılında Roma İmparatorluğu, Gotları doğu ve batı sınıra yerleştirerek sakinleştirdiğini düşünürken Alaricus, saldırı planları içerisine girmiştir. Alaricus, Moesia Gotları ile birlikte hareket etmiş ve isyan için Kuzey Thracia'ya geçmiştir.¹⁴

Thracia üzerinden Konstantinapolis'e saldırma imkânına sahip olan Alaricus, böyle bir girişimin çok sayıda insan kaybına neden olacağını ve henüz yeterli silahlanmaya sahip olmadıklarını düşünmektedir. Tüm bu sebeplerle Konstantinapolis'de önemli bakanlardan biri olan Rufinus ile görüşmüş, Thessalia ve Macedonia'nın istilası için anlaşmıştır.¹⁵ Bu yolda görülmektedir ki Alaricus, hedefine adım adım gitmekte, kararlı ve planlı akınlarla yavaş yavaş Konstantinapolis seferine hazırlanmaktadır.

Alaricus'un 395 yılı isyanı ve yağmaları sırasında Hun akıncılar da Roma İmparatorluğu için oluşturdukları tehdidi şiddetlendiriyordu. Moesia bölgesine ulaşan Hunlar bölgeyi yağmalayarak zapt etmiş ve Küçük Asya'ya hareket etmeye başlamışlardı.¹⁶ Hun akınları ile de epey zayıflayan Roma İmparatorluğu'nda Rufinus, Thessalia ve Macedonia'yı istila etmekte olan Alaricus ile anlaşma yapmak ve bir nebze de olsa Roma topraklarında sükûnet sağlamak istemiştir. Yapılan anlaşma gereğince Alaricus'un 391 yılı isyanından bu yana istediği düzenli ordu hayali gerçekleştirilmiş ve Illyricum bölgesinin Magister Militum'u olarak yetkilendirilmiştir. Bu rütbe ile Alaricus, bölgenin askeri valisi konumuna yükseltilmiş oluyordu.¹⁷

¹² Wolfram, **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, s.92.

¹³ Wolfram, **History of The Goths**, s.139.

¹⁴ Wolfram, **History of The Goths**, s.139.

¹⁵ Edward Gibbon, **Roma İmparatorluğunun Gerileyiş ve Çöküş Tarihi**, c.3, (çev. Asım Baltacıgil), Bilim/Felsefe/Sanat Yayınları, İstanbul 1987, s.51, Heather, **Goths and Romans 332-489**, Clarendon Press, Oxford 1991, s.201.

¹⁶ Wolfram, **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, s.93.

¹⁷ Henry Bradley, **The Story of The Goths**, G. P. Putnam's Sons, Londra 1888, s.87.

Alaricus'un isyansız ve Roma içerisinde sükûnetle geçen yılları çok uzun sürmemiştir. Batı Roma İmparatorluğu'nda hüküm süren Stilicho, Doğu Roma'nın eski İmparatorun vasiyeti gereği yönetilmediği gerekçesi ile Gotlar üzerine akın yapmıştır. Thessalia'da buluşan iki ordu arasındaki mücadele uzun sürmemiş ve Alaricus, Stilicho'yu mağlup etmiştir. Stilicho, mağlubiyetten sonra Illyricum bölgesinin Doğu'nun egemenliği altında olmasını kabul etmiştir. Buna karşın o, beraberindeki ordunun doğu kanadını Got komutan Gainas liderliğinde Konstantinapolis'e göndermiştir.¹⁸ Konstantinapolis'te kalan Gainas, bir süre sonra görevinde yükseltilmiş ve Illyricum bölgesi de onun hâkimiyetine verilmiştir. Böylece uzun uğraşlar sonucu Alaricus'un elde ettiği askeri valilik de elinden alınmıştır. Bu durum Alaricus'u tekrar isyana teşvik etmiştir.¹⁹

Alaricus, topladığı yeni bir askeri güçle Macedonia, Thessalia ve Achaea'ı daha sonra da Thermopylae'i geçerek Peloponnesos'a gitmiştir. Yeni bir isyan hazırlığında olan bu güç 396 yılında Stilicho tarafından durdurulmak istenmiştir. Stilicho, yapılan mücadelede nedeninin günümüzde bile ortaya çıkartılamadığı bir sebepten ötürü Alaricus'a mağlup olmuştur.²⁰ Bu mücadeleden sonra Alaricus, Epirus'a ilerlemiş ve yağmalarına devam etmiştir. Konstantinapolis cephesi durumun gidişatından hoşnutsuz bir şekilde tekrar Alaricus ile anlaşma yapmak mecburiyetinde kalmıştır. Bu anlaşma neticesinde Alaricus önderliğindeki Gotlar, Macedonia'da tekrar bir Got Birliği kurma fırsatı elde etmiş, tarım alanlarına hâkimiyet sağlamışlar ve altın almışlardır. Buna ek olarak Alaricus da Illyricum bölgesine Magister Militum olarak atanmıştır.²¹

Elde edilen bu başarı Alaricus'un bağımsız bir Got Krallığı hayali için yeterli bir hamle değil hamlelerinin başlangıcı olarak görülebilir. Nitekim beraberindeki insan gücü ile 400 yılına kadar Illyricum bölgesinde sakin yıllar geçirmiştir. Hedefine ulaşmak için en uygun vakti bekleyen Alaricus, Stilicho'nun İtalia'da bulunmadığı bir zamanı yakalamış ve İtalia'ya girmiştir.²²

Alaricus beraberindeki ordu ile Ravenna'ya 5 km uzaklıktaki Candidianus Nehri köprüsüne ulaşmış,²³ 1,5 yıl kadar bir sürede de adanın kuzeyine girmişlerdir. Bu hızlı ilerleyişe rağmen 19 Mart 402 yılında Stilicho'nun ani saldırıları ile karşılaşmışlardır. Saldırı sonucunda Stilicho, Gotlara karşı galip olmuş böylece iki

¹⁸ Stephen Williams- Gerard Friell, **Theodosius The Empire At Bay**, Routledge, London 1994, s.127.

¹⁹ Williams- Friell, **Theodosius The Empire At Bay**, s.127.

²⁰ Bradley, **The Story of The Goths**, s.85.

²¹ Wolfram, **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, s.95.

²² Jordanes, **The Gothic History of Jordanes**, (çev. C.C. Mierow), Oxford University Press, London 1915, s.92.

²³ Jordanes, **The Gothic History of Jordanes**, s.92.

taraf arasındaki Feodus bir kez daha bozulmuştur.²⁴ Stilicho'nun Pollentia zaferine rağmen Roma cephesi, Got cephelerine göre daha çok zarar görmüştür. Gotlar ise Roma'nın zafere rağmen aldığı hezimetten haberdar bir şekilde Po ovasına geri dönmüşlerdir.²⁵

Po Ovasından çıkıp Gallia bölgesine gelen Alaricus ve beraberindekiler burada da Stilicho tarafından mağlup edilmiştir. Ordusundan firar edenlerle birlikte birçok yenilgi almaya başlayan Alaricus, yönünü tekrar Illyricum'a çevirmiştir. Yağma faaliyetlerinin devam etmesi üzerine ise Roma tarafı Alaricus ile tekrar anlaşma yapma talebinde bulunmuş ve Alaricus bir kez daha Illyricum Magister Militum görevine getirilmiştir.²⁶

Stilicho'nun 408 yılında Roma'da saray içerisinde çıkan bir ayaklanmadan dolayı idam edilmesinden sonra Roma İmparatorluğu içerisindeki dengeler tamamen bozulmuştur. Bunun başlıca sebebi Stilicho'nun her ne olursa olsun Roma İmparatorluğu ve Gotlar arasındaki dengenin sembolü olmasıdır. Zaman zaman Gotlara karşı duruşu zaman zaman da İmparatorluğa karşı duruşu ile iki taraf arasındaki ipleri her daim esnek tutabilmeyi başarmıştır. Onun ölümünden sonra da Alaricus, Illyricum valiliğine devam etmiş ancak İtalia'daki Bakanlar zulüm politikalarını başlatmışlardır. Sadece Alaricus'u değil tüm Got halkını kapsayan bu zulümlere karşı Alaricus, Honorius'dan yardım talep etmiş ancak olumlu bir sonuç alınamamıştır. Bu durum karşısında Alaricus, beraberindeki Got topluluğu ile beraber İtalia üzerine 408-410 yılları arasında üç kere sefer düzenlemiştir.²⁷

3. Roma'nın Yağmalanması

Alaricus'un 408 yılında Alplerden başlayarak Konkordia'ya kadar uzanan yağması başladığında Roma cephesinde herhangi bir hareketlilik görülmemiştir. Bunun başlıca sebebi Alaricus'un yağmadan önce Honorius'dan durumu düzeltebilme amacıyla yardım istemiş ve ılımlı bir tutum sergilemiş olmasıdır. Alaricus'un bu durumu, Romalı Bakalar tarafından onun zayıflığı olarak algılanmış ve yeni bir saldırı için Alaricus'un gücünün olmadığını düşündürmüştür.²⁸

Got ilerleyişi sırasında Pannonia'ya haber gönderilmiş, orada hâkim olan Alaricus'un kayınbiraderi Athaulphe, Hun ve Got birliklerinin lideri olarak İtalia

²⁴ Bradley, **The Story of The Goths**, s.87

²⁵ Wolfram, **History of The Goths**, s.152.

²⁶ John B. Bury, **Invasion of Europe by Barbarians**, King's College, Londra 1928, s.39.

²⁷ Zosimus, **Historia Nova**, (çev. Ronald T. Ridley), Australian Association for Byzantine Studies, Sydney 2006, s.118.

²⁸ Gibbon, **Roma İmparatorluğunun Gerileyiş ve Çöküş Tarihi**, c.3, s. 92.

seferine katılmıştır.²⁹ Gidişattan memnun olmayan Roma İmparatorluğu, nihayetinde Tiber Nehri'ne kadar yağmalayarak ilerleyen Alaricus'a bir elçi heyeti göndermeye karar vermiştir. Elçi olarak bölgenin valisi İspanyol Basilius ve Iohannes, Alaricus'un yanına gitmişlerdir.³⁰ Alaricus, elçilik heyetinden Italia seferini kaldırmak için tazminat olarak şehirdeki tüm altın, gümüş, değerli taşınır mallar ve Roma'da esir olan Gotları istemiştir. Bu dönemde dış baskılarla iyice zayıflamış durumda olan Roma İmparatorluğu, Alaricus'un isteklerini karşılayacak durumda değildir. Muhakkak ki Alaricus da bu durumun farkındaydı ve bir süre sonra tazminat şartlarını değiştirerek anlaşma yapmak istemiştir. Yeni şartlara göre Gotlar, 5.000 pound ağırlığında altın, 30.000 poundluk gümüş, 4.000 ipek kaftan, 4.000 koyu mor boyalı kaftan ve 4.000 pound ağırlığında biber alacaktı.³¹

409 yılına kadar Roma İmparatorluğu kâh kendi iç meseleleri ile kâh dış tehditlerle uğraşmış ancak bu süre zarfında Alaricus ile yapılan anlaşma şartları yerine getirilmemiştir. Nihayetinde 409 yılında Alaricus, Ravenna'ya davet edilmiş ve barış şartları tekrar gündeme getirilmiştir. Alaricus'un belirlediği çerçevede Gotların Venetia, Noricum ve Dalmacia bölgelerine yerleşmelerine izin verilecek, her yıl belli miktarda altın ve belirli miktarda tahıl kendilerine tedarik edilecektir. Ek olarak Alaricus, tekrar *magister militum* tayin edilecekti.³² Şartların bir önceki anlaşma şartlarına göre daha ağır olduğunu düşünen Honorius, Alaricus'un tüm tekliflerini reddetmiştir. Honorius'un bu cesurca çıkışı üzerine Alaricus da 409 yılı Italia seferini başlatmıştır.³³

Alaricus, beraberinde yaklaşık 40.000 savaşçı ile Ravenna'ya ilerleyerek Roma'nın tahıl depolarına el koymuş, İmparatorluğu kılığa teslim etmiştir. Bu sırada İmparatorluk içerisinde de çekişmeler yaşanmaktaydı. Roma senatosu başarısız kararlarından dolayı İmparator Honorius'u görevinden almış, Roma tahtına Attalus'u çıkartmışlardır. Attalus, Alaricus'a yakın bir isimdir. Göreve başlar başlamaz da bu yakınlığını göstermiş, Alaricus'a askeri rütbe ve istediği hâkimiyetleri vermiştir. Tüm bunlara ek olarak Honorius'u da sürgüne göndermiştir.³⁴

Honorius'un tahttan hâl edilmesinden sonra Attalus'un hâkimiyeti başlamıştır. Attalus İmparatorluğu'nun ilk yıllarında iki taraf arasında büyük problemler baş göstermemesine karşın Alaricus'un Roma ordusunda tekrar komutan statüsü ile görev alması üst düzey görevliler açısından tepki çekmeye

²⁹ John B. Bury, **History of The Later Roman Empire**, Macmillan & Co, 1923, s.163.

³⁰ Zosimus, **Historia Nova**, s.120.

³¹ Gibbon, **Roma İmparatorluğunun Gerileyiş ve Çöküş Tarihi**, c.3, s.111.

³² Wolfram, **History of The Goths**, s.157.

³³ Zosimus, **Historia Nova**, s.125.

³⁴ Bradley, **The Story of The Goths**, s.94-95.

başlamıştır. Özellikle Iovius, İmparatora karşı Alaricus hakkında sürekli bilgiler vererek belki fark ederek belki de fark etmeyerek onu Alaricus'a karşı doldurmuştur.³⁵

Zamanla bu durum, Attalus için içinden çıkılmaz bir hale gelmişti ki kendisi bir gün tüm Got soyunu bitireceğini dahi düşünür hale gelmiştir. Attalus'a karşı Alaricus, herhangi bir girişimde bulunmamıştır. Diğer taraftan Attalus-Alaricus ikilisinin arasını bozacak gerçek bir neden oluşmuş durumdaydı. Roma, kendi ekonomik gücünün bütünlüğünü sağlayabilmek için Afrika'ya sahip olmak zorundaydı. Bu amaçla Attalus, Afrika üzerine bir sefer planlıyordu ancak bu girişimi Alaricus ve ordusunun yardımı olmadan gerçekleştirmeyi ve başarmayı istiyordu. Bu isteği duyan Alaricus ise Rimini'ye giderek bir kamp kurmuş ve Attalus'u da davet etmiştir.³⁶

Davet maksadıyla iki taraf bir araya gelmiş ve Alaricus, Attalus'un İmparatorluk giysilerini ve tacını elinden almıştır. Böylece Attalus, İmparatorluktan çekilmiş ve yeniden eski İmparator Honorius ile iyi ilişkiler kurulmaya başlanmıştır. Honorius cephesinde iyi ilişkiler de çok uzun sürmemiştir. Bu esnada Alaricus'un düşmanı bir Got olan Sarus'un 300.000 kişilik bir ordu ile Alaricus'a saldırması üzerine Honorius, Sarus'un cephesine geçmiş ve ilişkiler yeniden bozulmuştur. Her iki imparatorun da memnun olmayan Alaricus, 24 Ağustos 410 yılında son defa Roma seferini gerçekleştirmiştir.³⁷

Bu son seferde şehre Salarian geçidinden geçilerek girilmiş üç gün boyunca şehirde kalınmıştır. Gotlar bu süre içerisinde şehrin tamamını talan etmişler, ganimet toplamışlardır. Roma'nın kuzeyinde inşa edilmiş Sallust Sarayı da tahrip edilerek içerisinde prenses Galla Placidia'nın olduğu birçok esir ele geçirilmiştir. Alaricus, beraberindeki Got gücü ile birlikte Nola ve Capua da dâhil olmak üzere Campania'yı ele geçirmiş ancak Napoli'yi alamamıştır.³⁸

Alaricus'un asıl hedefi Campania'dan sonra Sicilya üzerinden Afrika'ya geçmektir. Bunun sebebi onun kurmayı planladığı Got Krallığının zengin saydığı Afrika topraklarında kurulması isteğinden gelmekteydi. 410 yıllarının sonlarına doğru beraberindeki güçle birlikte Sicilya'dan yola çıkan Alaricus'un gemisi şiddetli rüzgâr ve kasırga sebebi ile devrilme noktasına gelmiştir. Buna karşın Gotlar kısa sürede ellerinden gelen tedbirleri uygulamışlar ve batmaktan kurtulmuşlar, kışı

³⁵ Zosimus, **Historia Nova**, s.130.

³⁶ Bury, **History of The Later Roman Empire**, s.165.

³⁷ Wolfram, **History of The Goths**, s.157-158.

³⁸ Bury, **History of The Later Roman Empire**, s.167.

Campania’da geçirmişlerdir. Alaricus, burada çok uzun zaman geçiremeden hayatını kaybetmiştir.³⁹

Sonuç

Gotlar, Hadrianapolis savaşında kazandıkları zaferle birlikte o sürece kadar kendilerinde var olan gücü ve güveni perçinleyerek Roma karşısında daha itibarlı bir rakip olmayı başarmışlardır. Hadrianapolis savaşından hemen sonra güçlü İmparatorluk kimliği sarsılan Roma İmparatorluğu, Gotların yaptığı hatalar sebebiyle kendini kısa sürede toparlamış ve süreç içerisinde her zaman Gotları rakip değil düşman olarak görmüştür. Diğer taraftan Got askeri gücünün ve savaşçı yapısının farkındalığı sebebi ile Roma İmparatorluğu, Gotları kendisine bağlı bir topluluk yapmaya çalışmış, müttefik konumuna sokmuştur. Roma, Gotları Feodus yani Tabii Birlik Anlaşması ile kendine bağlarken hem Got gücünden yararlanmış olacaktır hem de Roma üzerine gerçekleştirilen saldırıların önünü kesmiş olacaktır.

390’ların başında tarih sahnesinde kesin bir şekilde görülmeye başlayan Alaricus, bir Got olarak Gotların lideri konumuna yükseltilmiştir. Alaricus, Feodusa bağlı Roma ordusunda alt rütbede bir grup Gotun liderliğini üstlenen komutan statüsündedir. 394 yılında yaşanan Frigidus savaşı aslında Alaricus devrinin başlanıcı, Got ve Roma ilişkilerinin net bir şekilde değişmeye başladığı tarih olarak düşünülebilir. Frigidus savaşında Roma İmparatorluğu’na göre ağır kayıplar veren Gotlar, Alaricus önderliğinde artık kendi bağımsız düzenlerini kurmaya karar vermiştir.

İlimli yaklaşımları ve Feodusa karşı asi olmayan kişiliği ile göze çarpan Alaricus, süreç içerisinde Roma’ya kafasındaki bağımsızlık düşüncesi temelinde sebepsiz akınlar düzenlemiştir. 390’ların başında gerçekleştirdiği ilk isyanı ve 395 isyanı Alaricus için Roma ordusunda daha üst bir askeri statü kazanma amaçlı yapılmış isyanlardır. Buna karşın 400’lü yıllara gelindiğinde Gotların ve Roma’nın iç düzeni değişmiş, iki taraf arasındaki ilişkiler tekrar bozulmaya başlamıştır. Alaricus, artık güçlü Roma İmparatorluğu düzeninin olmadığını bilmekte ve planladığı özgür Got Krallığı amacıyla en uygun zamanın geldiğinin farkındadır. 408-410 yılları arasında yaptığı üç akında Roma İmparatorluğunu yeterince zayıflatmayı ve hayaline adım adım yaklaşmayı da başarmıştır.

Tüm bu başarılı girişimlere rağmen 410 yılının sonunda Alaricus, sebebi günümüzde halen bilinmeyen bir şekilde hayatını kaybetmiştir. Düşünce ve

³⁹ Wolfram, **History of The Goths**, s.159.

icraatlarının tamamlanması ile hayalleri, kırk yıl sonra başka bir lider tarafından gerçekleştirilmiştir.

KAYNAKÇA

- Ahmetbeyoğlu, Ali; **Avrupa Hunları**, Yeditepe Yayınları, İstanbul 2013.
- Bradley, Henry; **The Story of The Goths**, G. P. Putnam's Sons, Londra 1888.
- Bradley, Henry; **The Roman Empire and Its Germanic Peoples**, çev: T. Dunlap, University of California Press, California 1997.
- Bury, B. John; **Invasion of Europe by Barbarians**, King's College, Londra 1928.
- Bury, B. John; **History of The Later Roman Empire**, Macmillan & Co, 1923.
- Gibbon, Edward; **Roma İmparatorluğunun Gerileyiş ve Çöküş Tarihi**, c.2, çev: Asım Baltacıgil, Bilim/Felsefe/Sanat Yayınları, İstanbul 1987.
- Heather, Peter; **Goths and Romans 332-489**, Clarendon Press, Oxford 1991.
- Jordanes; **The Gothic History of Jordanes**, Çev: C.C. Mierow, Oxford University Press, London 1915.
- Livermore, Harold; **The Twilight of the Goths The Rise and Fall of the Kingdom of Toledo c. 565–711**, Intellect Books, Bristol 2006.
- Vlahos, Michael; **Fighting Identity Sacred War and World Change**, Greenwood, Londra 2009.
- Zosimus; **New History**, Çev: Ronald T. Ridley, Australian Association for Byzantine Studies, Sydney 2006.
- Zosimus, **Historia Nova**, Çev. Ronald T. Ridley, Australian Association for Byzantine Studies, Sydney 2006.
- Wolfram, Herwig; **History of The Goths**, Çev. T. J. Dunlap, University of California Press, London 1990.
- Williams, Stephen- Friell, Gerard; **Theodosius The Empire At Bay**, Routledge, London 1994.